UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

dit tranſactionē irreuocabilem l.ſi quis maior.C.de trāſac.cū ſimilibus: Et hęc ſufficiant ad oſtendendū bonū ius dictarum dominarum Sarræ,& Eliſabeth.

SVMMARIVM.

Adoptiuus filius vnà cū filijs legitimis,& naturalib.in hæreditate patris ab inteſtato ſuccedit,& q̃uo hoc procedat n.17.

In ſucceſſione ab inteſtato olim filij emancipati, & cōſtituti in ptāte,nec non agnati,& cognati inter ſe differebant, hodiè uerò,hac dr̃ia ſublata,omnes pariter,& ſimul ſuccedunt.

Filius emancipatus,& ab alio arrogatus an hodiè à ſucceſſione patris naturalis excludatur, ſi tempore mortis illius in familia patris adoptiui reperiatur,& illi ſuccedat,ſicut olim excludebatur,& nu.4.13.& 18.vſq; ad nu.25.ubi excludi,& iura in hoc non eſſe correcta oſtenditur.

Nepos natus ex filio emancipato, & ab alio extraneo adoptato,ſeu arrogato non poteſt bonorum poſſeſſionem aui petere, ſecus ſi ab auo ſuo naturali paterno fuiſſet adoptatus nu. 8.

Dictio nec ſtat implicatiuè.

Arrogatio transfert in alienam familiam, & tamdiu nocet, quamdiu quis eſt in aliena, hoc eſt in adoptiua familia.

Filius emancipatus præteritus ſi ante petitam bonorū poſſeſſionē alteri ſe in adoptionem dederit,ad ſucceſſionem patris naturalis non pōt per bonorū poſſeſſionē contra tabulas venire.

Filij adoptiui qui familiam patris naturalis non exeunt, & ad illius ſucceſſionem ab inteſtato,& contra teſtamentum uenire poſſunt,& qui ſecus.

Filius emancipatus,& ab alio arrogatus, ſi tempore mortis patris naturalis mortuus eſſet pater illius adoptiuus, an patri naturali ſuccedere poſſit.

Et an per mortē patris adoptiui illius familiā exiuiſſe dicatur

Legitima filiorū arrogatorū nō eſt per ius authenticorū aucta.

Filius arrogatus præteritus non habet ius petendi bonorū poſſeſſionē contra tabulas,per quam poſſit patri naturali ſuccedere,ſi tp̃e mortis illius erat in familia patris arrogatoris.

Filij ſimpliciter adoptiui dati à patre alteri in adoptionem,& filij à patre naturali emancipati, & ab alio poſtea arrogati quoad effectum ſuccedendi differunt.

L.ſi te C.de ſuis,& legit. declaratur.

Diſpoſitio §.at hi,& §.admonendi inſti.de hæred.quæ ab inteſt. defer.& l.cum adoptiuis in fi.C.de adoptio.loquens de emancipatis filijs,qui ſe alteri adoptandos dederunt, quomodo patri naturali ſuccedant,an hodiè per ius authenticorum ſit correcta,& nu.20.

Iuris correctio euitanda, nec facienda per ſubauditos intellectus,ſed ſolum expreſſè.

Emancipatus ſimpliciter,& emancipatus,qui ab alio fuit adoptatus,ſeu arrogatus, inter ſe differunt, & iura de uno loquentia ad alium non extenduntur.

Emancipati ab alio poſtea arrogati perdunt gradū liberorum quoad patrem naturalem.

Et deſinunt dici emancipati,& nu.23.

Emancipati ſimpliciter ſui iuris remanent,& alienum familiā non ingrediuntur,& ius ſuccedendi in bonis patris naturalis retinent,& quomodo:Secus eſt in emancipatis ab alio poſtea arrogatis.

Iura odioſa,exorbitantia, & correctoria loquentia in caſu ſimplici non debent ad caſum mixtum extendi.

§.Sed ea omnia inſti.de hæred.quæ ab inteſt.defer.declaratur.

Legatarij coniuncti uerbis tantum,& non re dñr, q̃n pluribus ſub uno actu legandi una res nō ſimpliciter,nec in ſolidū,ſed æqualiter,ſeu uiriliter legata fuit adeò, ꝙ quilibet ſemꝑ partem rei legatæ haberet,non aũt concurſu partes factæ eſſent.

Legata eadem re hæredi,& alijs ſimul,quando legatum quoad hæredem valeat,& quando ſecus.

Verba vniuerſalia geminata iuncta alicui ſubſtantiuo operant̄ comprehenſionē etiam illius,de quo multum dubitari poterat.

Expreſſum cenſeri debet id,in quo ſolum uerba prolata uerificari poſſunt.

Teſtamentum primum cenſetur reuocatum, quando teſtator aliud faciens dixit ſe reuocare omne aliud teſtamentum ab eo factum,ſi ſolum ad illud primum hæc uerba referri poſſunt.

31 In legatis uocati nomine proprio præferuntur alijs uocatis per nomen appellatiuum,& per uerba generalia.

32 Verba legati in dubio teſtatoris mentem oſtendunt.

33 Filiorū naturaliū,& legitimorū alicuius appellatio non cōprehēdit illū,q ab eo fuit emācipatus,et poſtea ab alio arrogatus

34 Et multo magis, ſi adiectum eſſet, & ex legitimo matrimonio natorum.

35 Legatum eſt detractio,& deliberatio ad vniuerſa hæreditate.

36 Teſtamenti pars una declarat aliam dubiam, ſeu generalem.

37 Filiorum mentio diſpoſitiuè,& de præſenti facta in teſtamentis de quibus filijs intelligatur.

38 Verba vniuerſalia etiam geminata reſtringuntur ad ea, quæ comprehenduntur ſub illo ſubſtantiuo, cui ſunt iuncta.

39 Verba vniuerſalia etiam prægnantia, & geminata appoſita poſt aliqua ſpecificata intelliguntur de ſimilib.ſpecialiter expreſſis,nec continent ea, quæ ſunt alterius generis: Etiam ſi ſolū in uno poſſent verificari,quod eſſet diuerſi generis nu.44

40 Procurator cōſtitutus ad certam cauſam,quam quis habet,ſeu habiturus eſt cum Titio,& ad omnes alias,& quaſcunq; cauſas intelligitur ſolum conſtitutus ad alias cauſas,quas habet, ſeu habiturus eſt cum Titio.

41 Liberatio facta de omni debito rōne ſocietatis,& ex quacunq; alia rōne,uel cā, ſeu titulo intelligitur ſolum rōne ſocietatis.

42 Clauſula promittens ratū habiturū,quicquid per procuratorē geſtū fuerit, intelligitur quoad expreſſa ſpāliter in mādato.

43 Procurator conſtitutus ad petendam hæreditatem cum hoc, ꝙ debeat lucrari medietatem illius,quomodocunq; ipſe eam cōſequetur, non poterit hanc medietatem habere,niſi procuratorio nomine hæreditatem conſequutus fuerit.

44 Expreſſio præcedens nominatim & ſpecialiter facta reſtringit ſequentem generalitatem,ut ſolum comprehēdat res ſimiles, & eiuſdem qualitatis.

EPITOME.

FIliū à pr̃e naturali emācipatū,& poſtea ab alio arrogatū,in cuius familia tp̃e mortis pr̃is naturalis eſſet,cuiq; ſucceſſit,nō poſſe patri naturali vnà cū alijs eius filijs legitimis, & naturalib. ſuccedere.

Et legatum factū à teſtatore patre arrogatore dicti filij emancipati titio patri illius naturali, & eius filijs noīatim expreſſis,& uocatis,adijciēdo,& quibuſcunq; alijs filijs maſculis legitimis, & naturalib. d.Titij,& ex legitimo matrimonio natis, nō ſpectare ad dictū filiū emancipatū,& arrogatū, & quo & ipſe nō fuit noīatim uocatus, nec illum ſub uerbis dicti legati generalib.cōprehendi, hic demonſtrat.

CONSILIVM CLIX.

CVM Almericus Antoniummariā eius filiū legitimū,& naturalem emācipaſſet, quem poſtea Ser Andreas in filium ſuū legitimū arrogauit,ac in ſuā familiam recepit, & in ſuo teſtō hæredē ſibi inſtituit, & qui Antoniusmaria mortuo d.Ser Andrea eius patre legitimo illius hæreditatem ex teſtō adiuit, & cū demū mortuus fuerit Almericus pater naturalis d.Antoniomarię, plurib.alijs relictis filijs legitimis,& naturalibus,qui illius hæreditatē ab inteſtato adiuerunt, & bonorū illius poſſeſſionē adepti fuerunt, in qua ab illo tp̃e citra pacificè perſeuerauerūt,& perſeuerant,nūcq; Antoniusmaria ſe pro parte ab inteſtato hæredē d. Almerici eſſe aſſerat,utrū hoc verū ſit, eſt diſputandū. Et ad fauorē d. Antonijmariæ in primis allego
1 † tex.in l.ſi te cū gl.C.de ſuis,& legi.q̃ illū tex. vr̃ intelligere in caſu,quo filius adoptiuus vnà cū filijs legitimis,& naturalib.ab inteſtato uellet hr̃ditate patris ſuccedere,ibiq; text.oēs ſimul admittit. ¶ Scd̃o
2 ꝯſidero,† ꝙ olim quoad effectū ſuccedendi ab inteſtato dr̃ia erat inter filios emancipatos,& ptāte cō-

ſtitutos,& ſimiliter inter agnatos,& cognatos,quæ
dr̃ia hodie dr̃ eſſe ſublata , quia de iure ciuili oẽs
pariter,& ſimul ſuccedunt, ut in auth. de hæred. ab
inteſt.uenien.in §.j.& in §.nullã uerò,& auth.in ſuc
ceſs.C.de ſuis,& legit. hęred. ergo Antoniusmaria
emãcipatus ab Almerico patre , q̃uis ſolũ iura co-
gnatorũ retinuerit,ut in §.admonendi inſti.de hær.
q̃ ab inteſta.defer.tñ vnà cũ filijs legitimis , & natu-
ralibus , & in ptãte patris exiſtentib. ad ſucceſſionẽ
d.Almerici admitti dẽt,ut in d.§.j.& in d.§.nullam.
Ex quo infert,† ꝙ hodie diſpõ §.at hi cũ ſeq.Inſtit.
3 de hære.quæ ab inteſt.def.quæ filiũ emancipatũ , &
ab alio arrogatum à ſucceſſione patris naturalis ex
cludebat , ſi tpe mortis illius in familia patris ado-
ptiui reperiebat,eiq́; ſuccẽdebat, cenſet correcta ꝑ
ius authenticorum,de quo in d.§.j.& in d. §.ſi uero
nullã:Imò vr̃,ꝙtex.in d.§.at hi cũ ſeq.ẽt ante ius no
uiſſimũ authenticorũ prius fuerit correctus per ius
Codicis,& Inſtitutionũ,de quo in §. ſed ea oĩa qui-
dẽ Inſti.de hęr.q̃ ab inteſt.qui tex.ſubſequitur d.§.at
hi,ubi ſe referẽdo ad l.cũ in adoptiuis C.de adopt.
dicit p̃dicta oĩa,& ſic ẽt ea,q̃ hñr in d.§.at hi,ꝓcede
re ſm ius antiquũ, q̃ poſtea emendationẽ aliq̃ rece
perunt:ergo illud,ꝙ in d.§.at hi eſt diſpoſitum,hoc
eſt,ꝙ filius emancipatus , & ab alio arrogatus non
poſſet patri naturali cũ filijs legitimis, & naturalib.
ſuccedere,ſublatũ vr̃,& tanq̃ correctũ non põt ꝯtra
d.Antoniummariam allegari l.2.in fi. C. de iur.uet.
enucl.& hanc opinionẽ ſequutus fuit Iaſ. in addit.
ad Bal.inſtit.de acquiſ.per arrog.in fi.uerb.qui dicit
ꝙ licet filius arrogatus amittat ius agnationis,& ut
agnatus nõ poſſit ſuccedere, non tñ amittit ius co-
gnationis,quin poſſit ex capite vnde cognati ſucce
dere,liberis,& agnatis non extantib.ut eſt tex.in §.
admonendi inſti.de hær.q̃ ab inteſt.ꝑ d.§. at hi cum
ſeq.:tñ cum hodiè ſublata ſit dr̃ia quoad ius ſucce-
dendi inter agnatos,& cognatos,ut in auth. de ſuc-
ceſ.ab inteſt.§.1. ſequitur,ꝙ hodiè filius emancipa-
tus arrogatus ab alio,durante arrogatione, & ſic ẽt
ipſo in familia adoptiua exiſtente, poterit patri na-
turali ſuccedere,q̃ ſñiam Alexã. quoq; ſequi vr̃ in
apoſt.ad Bar.in d.l.cũ adoptiuis,cuius uerba ſunt in
ſpicienda,dicit.n.ꝙ tex.in d.l. cum adoptiuis , & in
d.§.at hi ſunt correcti ꝑ tex.in auth.de hęr.ab inteſt.
§.1.& dicit hoc idẽ tenere Matthe.Mattheſi.in trac.
de ſucceſ.ab inteſt.in prin.& in 2.artic.principali,&
allegat ẽt tex.in d.§.nulla verò , per quem dicit eſſe
correctã d.l.pe.& hoc idem velle vr̃ Bar.in d.l. cum
adoptiuis per illum tex.ubi vr̃ caſus,ꝙ datus in ado
ptionẽ extraneo ut ſuus patri naturali ab inteſtato
ſuccedit,& dicit Cyn.in auth.itaq́; in 2.col.C.cõm.
de ſucceſ.ꝙ adoptiui ſimul cũ filijs legitimis,& na-
turalib.ab inteſtato ſuccedunt,q̃uis nõ nulli ꝯ̃rium
dixerint.¶Sed his oĩbus nõ obſtantibus,opinionẽ
4 ꝯ̃riam de iure ueriorem eſſe puto , ꝙ † ex quo p̃fa-
tus Antoniusmaria tpe mortis patris naturalis erat
in adoptiua familia,quia à patre adoptiuo non fue
rat emãcipatus,deinde adoptiuo patri ſucceſſit,ad
ſuceſſionem patris ſui naturalis vnà cũ fratrib. ſuis
legitimis,& naturalib.admitti nõ debet,ſed ſoli le-
gitimi,& naturales ſuccedere poſſunt,primo ꝑ tex.
clarũ in d.§.at hi inſtit.de hęr.q̃ ab inteſt. defer. q̃ in
terminis hanc difficultatem reſoluit , nec uerũ eſt
illũ eſſe correctũ, ueluti infra latius dicet, & gl. ibi
5 eſt hanc ſñiam ſequuta.¶ Scd̃o † induco text.in l.ſi
emancipatus §.ſi filius in 1.& 2.reſp.ff.de bon.poſſ.ꝯ̃
tab.ubi ſi filius à patre emancipatus ſe alteri in ado
ptionem dederit,& in adoptiua familia ꝯſtitutus fi-
liũ procreauerit , dr̃ ibi,ꝙ nec nepos ad bonorum
poſ.aui ueniet,& ſic expreſsè infert,ꝙnec filius,nec
6 nepos poſſunt aui bonorũ poſſ.petere,quia † dictio
nec ſtat implicatiuè l.pupillus ff.de uerb.ob.& l.nec
auus C.de emancip.lib.In ſcd̃o aũt rñſo ibi dr̃, ꝙ fi-
lius à patre emancipatus ſi habuerit poſtea filios,de
mum ſe alteri in adoptionẽ, hoc eſt in arrogationẽ
dederit,hi nepotes non poſſunt ad aui bonorũ poſ-
ſeſſionem uenire,quia patrem ſuũ ſequunt:ergo in
fertur,ꝙ ſimiliter filius emancipatus , cui aliàs bo-
norũ poſſeſſio in bonis patris cõpeteret, ut per to-
tum illũ titulũ,ſi is ſe alteri dederit in adoptionem,
q̃ ꝓpriè dr̃ arrogatio,cũ ſui iuris eſſet,iuxta §.1. In-
ſtit.de adopt.& l.2. ff. eo. tit.non põt in bonis patris
ſui bonorũ poſſeſſionẽ petere , & ſic à ſucceſſione
7 patris naturalis excludit,qm̃† per hmõi adoptionẽ,
ſeu arrogationem in alienã, hoc eſt in adoptiuã fa-
miliã tranſit,ut in d.§.ſi filius,& in l.vtrũ ff.eo. tit.&
in §.eadem inſti.de hær.q̃ ab inteſt.Et tandiu nocet
adoptio,hoc eſt arrogatio, q̃diu quis eſt in adopti-
ua familia,ut in d.l.ſi emancipatus in fin.& in d.§.at
8 hi cũ ſeq.& in d.§.eadem. Nec his aduerſatur † tex.
in l.3.§.ſi quis filio ff.de bono.poſſ. ꝯ̃ tab. ubi ſi filius
emancipatus habuerit poſtea filiũ , quẽ pater dede-
rit auo ſuo naturali paterno in adoptionẽ iuxta d.l.
cũ adoptiuis §.ſi uerò pater,& inſtit.de ſucceſ.ab in
teſt.§.in nr̃a,tunc nepoti,ſi pater ſuus eũ non præce
dat,cõpetit bonorũ poſſeſſio in bonis aui naturalis,
q̃a ibi hoc cõtingit,nã ille nepos adoptatus fuit ab
auo paterno,& ſic in eo rõ naturalis, & ciuilis con-
currebat , & per adoptionẽ erat de familia aui effe-
ctus,vt in d.§.ſi q̃s filio,& ibi Bart.Secus aũt,qñ ne-
pos filij emancipati fuiſſet ab extraneo adoptatus,
ſeu ipſe filius emãcipatus ſe in adoptionẽ extraneo
dediſſet,quo caſu dicerent in alienã familiã,hoc eſt
patris arrogatoris trãſire , q̃a tunc illis in bonis aui,
ſeu patris naturalis non daret bonorũ poſſeſſio,nec
patri,ſeu auo naturali ſuccedere poſsẽt d.§.ſi filius:
Et hæc expreſsè ponit,& ſequit gl.in d.l.3. §.ſi quis
filio,q̃ in terminis facit pro ꝯcluſione ſupra ad fauo
rẽ aliorũ filiorũ legitimorũ , & naturaliũ ꝯ̃ p̃fatum
Antoniummariã tradita,& ad idẽ facit tex.in d.l.3.
9 §.ſi emancipatus,† ubi ſi filius emãcipatus p̃teritus
ante petitã bonorũ poſſeſſionẽ ſe in adoptionem,
hoc eſt arrogationẽ dederit , non põt ꝑ bonorum
poſ.ꝯ̃ tabulas ad ſucceſſionem patris naturalis ueni
re,q̃a illa dat emancipatis ſimpliciter,hic aũt deſijt
eſſe,ſeu nõ remanſit emancipatus,ut dicit gl. in fin.
10 uerb. ¶Tertio † induco text.in d.l.cũ adoptiuis in
§.fin.C.de adopt.ubi à diſpoſitis in d.lege,vcȝ ꝙ filij
adoptiui non dicant familiã patris naturalis exire,
& ad illius ſucceſſionũ ab inteſtato,& ꝯ̃ teſtm̃ ueni-
re poſſint,excipit illas perſonas,q̃ ſui iuris eſſent pu
ta morte,uel emancipatione iuxta §.1.cũ §. p̃terea
inſtit.quib.modis ius patr.põt.ſoluit.nã ſi tales dede
rint ſe alteri in adoptionẽ,hoc eſt in arrogationem
efficiunt de familia patris adoptiui , & ſui hæredes
illius exiſtunt , & ſic eſſe deſinunt de familia patris
naturalis,cui hęredes eſſe nõ poſſunt,ut ibi,quaſi in
conueniens videat, ꝙ quis eodem tpe duorũ patrũ
ſuus hæres eſſe poſſit, vcȝ patris naturalis , & patris
arrogatoris arg.tex.in §.ſui inſti.de hær.quali.& dif-
fer. Ex quibus infertur, ꝙ Antoniusmaria,qui per
emancipationẽ effectus fuit ſui iuris , ſi ab alio fuit
arrogatus , deſijt eſſe de familia patris naturalis,&
in familia patris adoptiui,ſeu arrogatoris tranſiuit,
& illius ſuus hæres eſt effectus, & à ſucceſſione pa-
tris naturalis excludi debuit,ex quo tempore mor
tis illius erat in familia patris adoptiui conſtitutus,
& in eius bonis vł̃iter ſucceſsit , qm̃ per emancipa-
tionẽ, & arrogationẽ poſtea factã amiſit ius ſucce-
dendi in bonis patris naturalis ꝑ caput unde liberi,
uel

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

uel per bon.poſſ.ꝯ tabu.ut in d.§.admonendi inſtit.
de hær e.q̄ ab inteſt.& in l.1.ff.quis ordo in bon.poſſ.
ſerue.l.1.ff.ſi tab.teſt.nul.exta.iuncto d.§.at hi cū d.l.
vtrū,& in l.ſi emancipatus §.ſi filius,& in l.3.§.ſi qs
filio ff.de bon.poſſ.cōtra tab.& ipſe non dr̄ reman-
ſiſſe emancipatus ſimpliciter ad tradita per gl.in d.
11 §.ſi emācipatus in fi.uer.¶ Nec p̄dictis obſtare † vr̄,
ꝙ Antoniusmaria tp̄e mortis patris naturalis non
erat in ptāte ſui patris adoptiui,qui tūc iā mortuus
erat,arg.d.§.1.inſti.de adopt.quo fit, ut is potuerit
patri ſuo naturali unà cū ſuis fratribus legitimis, &
naturalib.ſuccedere,ut eſt tex.in d.§.at hi, Quia rn̄-
det,ꝙ ad hoc,ut filius emancipatus,& ab alio arro-
gatus à ſucceſſione patris naturalis excludaẗ, ſuffi-
cit,ꝙ tp̄e mortis illius fuerit in familia patris ado-
ptiui,&in eius hr̄ditate ſucceſſerit,ſiue tūc pr̄ ado-
12 ptiuus uiueret,ſiue mortuus eſſet, qm̄ † & ſi ꝑ mor-
tem patris adoptiui deſierit eſſe in ptāte ſua,ut in d.
§.1.inſti.de adopt. tn̄ non dr̄ illius familiā exiuiſſe,
ut in d.l.ſi emancipatus in fi.& in l.utrum ff. de bon.
poſ.cont.tab.& in terminis uoluit gl.in d. §. at hi in
uer.extraneorū,Bar.in l.3.§.ſi pater ff.eo.tit. Alberi.
in d.l.utrū,& eſt bonus tex.in l.eā,q̄ circa fi. C. de fi-
13 deicom.Et † cōcluſionē traditā,& ſup.corrobora-
tā ad fauorē aliorū filiorum legitimorū,& natura-
lium d.Almerici ꝯ Antoniummariā ſequiẗ in termi
nis Io.Fab.Inſtit.de acqui.ꝑ arrogat.in prin.& in §.
mortuo,ubi tenet,ꝙ ēt hodie filius à patre naturali
emancipatus,& ab alio arrogatus ſi in familia ado-
ptiua reperiaẗ tp̄e mortis patris naturalis, ut q̄a ab
adoptiuo patre non fuerit emancipatus, ipſi patri
naturali ab inteſtato nō ſuccedit,ſed ſoli filij legiti-
mi,& naturales uocanẗ excluſo emancipato, & ab
alio arrogato per d.§.at hi,& argu.d.l.cū adoptiuis
in fi.q̄ iura hodiè per ius authenticorū nō ſunt cor-
recta,quia illud ius nihil ꝓuidet, neq; diſponit ſuꝑ
ſucceſſione filiorū legitimorum tm̄, ſed naturaliū,
14 & legitimorū:† Videmus ēt,ꝙ ius authenticorū,ꝙ
legitimā auget, non auget legitimā filiorū arroga-
torū,ut uoluit gl.in auth.de trien.& ſemiſ.in §.1.in
uer.hoc obſeruādo in fi.uer.Qd̄ placet,quia uerba
illius tex.ad eos nō adaptanẗ,& rō colligiẗ ex §.mi-
nus inſti.de hær.q̄ ab inteſt.defer.& per eundē Fab.
ibi:idē uoluit Bal.in d.l.cū adoptiuis in fi. qui in ter
minis tenet concluſionē traditā,ꝙ filius à patre na-
turali emancipatus,& ab alio ēt extraneo arrogatus
patri naturali nō ſuccedit, & quoad hunc articulū
hodiè ēt remanet dr̄ia inter filios emancipatos, &
alios,qui ſunt in ptāte patris, & ꝯn̄r expreſsè uoluit
iura authenticorū in d.§.1.& in d.§.nullam uerò in
auth.de hær.ab inteſt.nō corrigere tex.in d.§.at hi,
& in d.l.cū adoptiuis,ueluti infra ēt plenius demon
ſtrabiẗ.Eandē concluſionē,& ſn̄iam ut ſup.relatā te
nuit ēt gl.in l.vtrū,& in d.l.3.§.ſi quis filio ff.de bon.
poſ.ꝯ tab.& in d.§.minus inſti.de hære.q̄ ab inteſta.
illamq; ſequiẗ Sali.doctor eximius in auth.nouiſſi-
ma in 2.q.C.de inof.teſt.ubi no.dicit,ꝙ in filijs ado-
ptiuis hodiè ēt dr̄ aucta legitima, ſicut in filijs legi-
timis,& naturalibus,quia ſimul cū legitimis, & na-
turalib.patri ſuccedūt, & ad eandē legitimā uocan
tur,At in arrogatis filijs legitima nō dr̄ aucta,ad tra
dita ꝑ gl.in d.§.1.in auth.de trien.& ſemiſ.Innuit er
go,vt primo caſui aduerſeẗ,ꝙ arrogati nō ſuccedūt
patri cū legitimis,& naturalibus: Itē inferẗ, ꝙ iura
authenticorū hodiè corrigentia iura antiqua in fi-
lijs nō cenſentur corrigere quoad arrogatos, & le-
gitimos.Et ꝙ emācipati arrogati nō ſuccedāt patri
naturali, qn̄ tp̄e mortis illius adhuc ſunt in familia
arrogatoris,vr̄ ēt ſeq Iaſ.in addi.ad Bal.in §.emanci
pati in addi.incip.nota.d.uerſ.at hi inſti.de hęr.q̄ ab
inteſt. Et ꝙ iura loquentia de filijs arrogatis hodiè
nō ſint correcta,uoluit ēt Alberi.in l.1.C.de adopt.
Bar.quoq; cū cōcluſione p̄dicta vr̄ pertrāſire in ſua
diſtinctione in l.ſi in adopt.ff.de bo.poſ.cōt.tab.vbi
15 inter alia ponit hoc caput, ꝙ † ſi filius arrogatus p̄-
teritus fuit à patre naturali,&arrogatio vſq; ad mor
tē patris naturalis durauit, ei nō competit bonorū
poſſeſſio ꝯ tabulas,per q̄ poſſit patri naturali ab inte
ſtato ſuccedere,quia tp̄e mortis illius erat in fami-
lia patris arrogatoris,& allegat tex.in d.l.ſi emanci
patus §.ſi filius,iuncta d.l.vtrū,& in §.eadē inſti.de
hær.q̄ ab inteſt.def.qui tex.d.in §.emancipati, & in
§.at hi cū ſeq.extendit, nā cū imperator loquutus
eſſet de filijs emancipatis, ac ēt poſtea ab alio arro-
gatis,qualiter patri poſſint ab inteſtato ſuccedere,
idē eſſe dicit,qn̄ vellent per bonorū poſſeſſionē ꝯ ta
bulas ꝯ teſtm̄ patris ſuccedere. Ex quo inferẗ, ꝙ qn̄
filius emancipatus,& ab alio adoptatus fuit à patre
naturali p̄teritus,ſi uellet uenire ad ſucceſſionē pa-
tris naturalis per bonorū poſſeſſionē ꝯ tabulas,non
poſſet,nā ſi ꝓcedit argumentū de uno caſu ad aliū,
ſequitur, ꝙ ſicut emācipatus,& ab alio adoptatus,
qui in familia patris adoptiui vſq; ad illius mortem
durauit,ſi p̄teritus ſit à patre naturali, ipſe non pōt
bonorū poſſeſſionē ꝯ tabulas petere, ad tradita per
Bar.in d.l.ſi in adoptionē,& ꝓbatur in d.l.ſi emanci
patus in §.pe.& fi.& in d.l.3.§.ſi quis filio, & in d.§.
eadē,ita ipſe filius arrogatus, q̄ in familia adoptiua
vſq; ad mortē patris adoptiui,cui ſucceſſit,non po-
terit ab inteſtato patri naturali ſimul cū legitimis,
& naturalib.ſuccedere,vt in d.§.eadē,iuncto d.§.at
hi cū ſeq.& cum alijs iurib.proximè alleg.& hęc ēt
fuit mens Bar.in d.l.ſi adoptionē.¶ Supereſt nūc rn̄-
dendum adductis ſup.in ꝯrium, & primo textui in
d.l.ſi te C.de ſuis,& legit.ille.n.in terminis nr̄æ q̄ōnis
16 non loquiẗ primo, quia † loquiẗ in filijs ſimpliciter
adoptiuis à patre in adoptionē alteri datis,nos verò
loquimur in filio à patre naturali emancipato,& ab
alio arrogato,inter quos quoad effectū,de quo q̄ri
mus,hodiè eſt dr̄ia,ut hr̄ in d.l.cū adoptiuis,& in d.
§.emancipati cū d.§.at hi cum ſeq.inſti.de hær.q̄ ab
17 inteſt.Secundo † poſito illū ēt de filijs arrogatis lo-
qui,dico,ꝙ loquitur,qn̄ tractatus nō de ſucceſſione
patris naturalis,ſed patris adoptiui, ad q̄ ſui filij le-
gitimi,& naturales,& filij adoptiui,ſiue arrogati ſi-
mul uocantur,ut ibi:& ita illū tex.intelligit gl.in §.
hoc ſolito in ver.ab inteſt.inſti.de hær.q̄ ab inteſt.&
ibi eſt tex.ꝙ adoptiui filij, hoc eſt dati à patre natu-
rali in adoptionē extraneo ſuccedunt patri natura-
li ſimul cū alijs legitimis,& naturalibus:& ſimiliter
illi cū legitimis,& naturalib.patri adoptiuo ab inte
ſtato ſuccedūt,ſecus eſt in filio à patre naturali emā
cipato,qui ſe alteri in arrogationē dedit, q̄a hic nō
ſuccedit patri naturali,ſi tp̄e mortis illius,& vſq; ad
mortē patris arrogatoris,& poſt in familia adopti-
ua durauerit, ut quia nō fuerit à patre arrogatore
emācipatus,& ſic illi ſucceſſerit,ut in d.§.at hi cū §.
ſeq.¶ Non obſtat ſm motiuū,ꝙ eſt potiſſimum eo
18 rum,qui ꝯriam partē ſequuti fuerunt, † ꝙ hodiè ꝑ
ius nouiſſimorū authenticorū ſublata ſit dr̄ia quo-
ad ſucceſſionem patris naturalis ab inteſtato,q̄ erat
inter emācipatos,& eos, qui in ptāte patris exiſte-
bant,itē inter agnatos,& cognatos,ut in §.j.& in §.
nullā uerò in auth.de hær.ab inteſt.uen.Quare licet
filius fuerit à patre emācipatus,& ab alio arrogatus
& ſic ſolū caput vnde cognati retinuerit, ut in d.§.
at hi,in d.§.admonēdi,&in d.l.cū adoptiuis,tn̄ hoc
nō obſtante,poterit talis filius unà cū legitimis, &
naturalib.ab inteſtato patri naturali ſuccedere, qm̄
iura p̄allegata cū alijs ſimilib.hodiè dn̄r correcta,vt

dixit Iaſ.in addit.ad Bal.Inſti.de acquiſ.per arrog.in
fi.& Alex.in addi.ad Bar.in d.l.cū adoptiuis,q̱a huic
fundō r̄ndetur. uerum non eſſe,ꝙ iura ſupra ꝯ d.An
toniummariā allegata ſint correcta,imò ſunt in ui-
ridi obſeruantia,ut atteſtanť Bal.in d.l.cū adoptiuis
in fi.Io.Fab.inſti.de acq.per arro.in prin.& in §.mor
tuo,Alberi.in l.1.C.de adop.glo.in l.3.§. ſi quis filio
de bo.poſ.ꝯ tab.& eſt de mente Bar.ut ſ̄. retuli in d.
19 l.ſi in adoptionē,q̱a † euitanda eſt correctio iuris c.
cū expediat de elect.in 6.l.unica C.de inof.dot.& ni
ſi iura expreſsè immutata reperianť, ſeruanda ſunt,
l.iubemus C.de teſta.& l. p̄cipimus C.de appel. nec
per ſubauditos intellectus iura poſſunt dici corre-
cta,ut uoluit gl.in c.cupientes de elect in 6.prout in
caſu occurrenti iura p̄alleg. ſic per ius authentico-
rū emēdata dicerenť.Nec Alex.in d.l.cū adoptiuis
in caſu,de quo agitur,uoluit iura illa eſſe correcta,
ſed ſolū q̄n pater naturalis filium ſuū in adoptionē
auo ſuo materno dedit, q̱ non eſt caſus noſter, ut
20 ex p̄dictis colligiť.† Et ꝙ iura p̄allegata non ſint per
iura authenticorū correcta, ſatis apertè demōſtrari
pōt,nā per ius authenticorū ſublata eſt dr̄ia, q̄ erat
inter filios in ptāte, & filios ſimpliciter emancipa-
tos,ut in d.§.j.& in d.§.nullā vero,ergo hoc ius cor
rectoriū non dēt extendi ad emancipatū,q̱ ab alio
eſſet arrogatus,non dr̄ eſſe ſimpliciter emācipatus,
ut uoluit gl.in d.l.3.§.ſi emancipatus in fin.uer. ff. de
bo.poſ.ꝯ tab.Et rō diuerſitatis colligiť ex d.§.minus
inſti.de hær.q̄ ab inteſt.nā filij ſimpliciter emancipa
ti beneficio p̄toris p̱ caput unde liberi,uel p̱ bono-
rum poſ.ꝯ tabulas poſſunt patri naturali ſuccedere,
21 ſed † filij emancipati,& ab alio adoptati,ſeu arroga
ti perdunt gradū liberorū,ut ibi,& non poſſunt per
caput vnde liberi,nec per bon.poſ.ꝯ tabulas,ut libe
ri ad bona patris naturalis uenire,ut in d.§.at hi, in
d.§.admonēdi,& in d.§.eadē iuncta d.l.3 §.ſi q̱s filio,
& in d.l.ſi emācipatus §.pe. & fi.ff.de bon.poſ.ꝯ tab.
cū ſi.Et ideo Bal.in d.l.cū adoptiuis expreſsè dicit,
ꝙ hodie remanet dr̄ia inter emancipatos,& eos, q̱
ſunt in ptāte,quoad articulum nr̄m,vcʒ q̄n filij emā
cipati à patre naturali eſſent ab alio arrogati, q̱a hi
patri naturali cū legitimis, & naturalib. non ſucce-
dunt,q̄uis ſimpliciter emācipati ſuccedere poſſent,
22 ut in d.auth.in d.§.1.& in d.§.nullā verò,q̄m † eman
cipati per arrogationē non remanent emancipati,
hoc eſt deſinūt dici emācipati gl.in d.l.3.§.ſi emāci
23 patus in fi. ver. ¶ Præterea † & ſi emancipati ſimpl̄r
efficianť ſui iuris §.1.Inſtit.de adop.& familiā patris
exeant,ut in l.liberos ff.de cap.dimi.tn̄ familiā alie-
nā non ingrediunť,ſed ſui iuris remanent,& ſimpli-
citer emancipati dn̄r,ac retinent ius ſuccedendi in
bonis patris naturalis ab inteſtato per vnde liberi,
uel bon.poſſ.ꝯ tab.§.1.inſti.de bon.poſſ. Sed filij à pa
tre naturali emancipati, & ab extraneo poſtea arro
gati,q̄uis familiā patris naturalis exeant,tn̄ per arro
gationem efficiunť de familia patris adoptiui,& in
bonis illius ius ſuccedendi acquirūt,& ſui hæredes
ei efficiunť d.l.cū adoptiuis in fi.& d.§. at hi cū ſim.
ſup.alleg.& ꝯn̄r non remanent emancipati,& ſic de
ſinunt eſſe emancipati,ut per gl.in d.§.ſi emancipa-
tus,& ius ſuccedendi in bonis patris naturalis amit
tunt,ut in d. §. at hi, in d.l.3.§.ſi quis filio,& in d. l.ſi
emancipatus §.pe.& fi.cū alijs ſim.alleg. Cum ergo
appareat rō diuerſitatis inter ſimpliciter emācipa-
tos,& eos,q̱ fuerunt emancipati,& ab alio arroga-
ti,ſequiť ꝙ iura authenticorū,q̄ corrigēdo loquunť
de ſimpliciter emācipatis, non debent extendi ad
emancipatos,q̱ fuerunt ab alio arrogati, tū q̱a non
remanent ſimpliciter emācipati,gl.in d.l.3.in fi.verb.
tū q̱a & ſi dici poſſent emancipati,non tn̄ merè,nec

ſimpliciter,ſed emancipati arrogati: & hoc mō ēt
24 pōt intelligi d.gl.ergo † illa iura odioſa,exorbitātia,
& correctoria,q̄ in caſu ſimplici loquunť, non de-
bēt ad caſum mixtū extendi ad tradita p̱ Bar.Alex.
& alios cōiter in l.2.in prin.ff.de ver.obl.cū ibi no.&
colligitur ex gl.in d.l.3.§.ſi emācipatus.Nec verum
eſt ēt,ꝙ ius,de quo hr̄ in d.§. at hi,per ius nouū Co-
dicis,& Iuſtiniani ante ius authenticorū fuerit ſub-
latū,ut in §.ſed ea oīa inſti.de hær. q̄ ab inteſt. defe.
25 Quia † per Iuſtinianum ibi ſolū correctū fuit ius an
tiquū,qđ loquebatur de adoptiuis ſimpliciter, hoc
eſt de ijs,q̱ à patre naturali in adoptionē alteri dati
fuerūt,qui adhuc in ptāte,& in familia patris rema
nere dn̄r,& illius retinent ius ſucceſſionis, non aūt
per ius Codicis,& Iuſtiniani correctū fuit ius illud,
ꝙ loquiť de emancipatis à patre naturali,& ab alio
arrogatis,qui familiā patris naturalis exeunt, & ius
ſuccedendi in bonis ſuis amittunt,& efficiuntur de
adoptiua familia,& ius ſucceſſionis patris adoptiui
acquirunt,ut eſt tex.clarus in d.l.cū adoptiuis in fin.
& hoc expreſsè dicit Alber.in l.j.C.de adopt.& iſto
mō dēt intelligi id,ꝙ hr̄ in d.§.ſed ea oīa,ubi referť
diſpō d.l.cū adoptiuis:Et ideo tex.in d.§.ſed ea oīa
dicit,ꝙ ea oīa,q̄ antiquitati placuerunt, aliq̄ emen
dationē à noſtra ꝯſtōne acceperunt,nota quia dicit
aliq̄ emendationē,non aūt ſimpl̄r emendationem:
noto ēt,quia dicit à nr̄a ꝯſtōne, de qua hr̄ in d. l. cū
adoptiuis:ergo ſequiť, ꝙ emendatio ſolū facta fuit
quoad adoptiuos ſimpliciter, non aūt quoad arro-
gatos,& maximè q̄n poſt emancipationē à patre na
turali factā poſtea ab alio arrogati fuerunt,ut in d.l.
cū adoptiuis in fi.& in d.§.at hi,ueluti ēt in terminis
uoluit gl.in d.l.3.§.ſi quis filio.Ex quib.euidenter ap
paret,ꝙ tex.in d.§.at hi,& in d.l.cū adoptiuis in fi.&
alia ſ̄.allegata nō ſunt correcta,ſed in uiridi ſunt ob
ſeruātia,& ꝯn̄r caſum noſtrū determinant, ut oſten
ſum fuit.Cætera ſup.ad fauorē d. Antoniimariæ cō
ſiderata ex p̄dictis ſublata remanēt,ueluti unicuiq;
doctiſſimo cōſtare pōt. ¶ Venio nunc ad aliud du-
biū,an legatū factum in teſtō per hæc uerba, itē iu-
re legati reliquit Almerico de Giglijs, & Iacobo,
& Syluestro,& Io.Baptiſtæ eius filijs, & quibuſcūq;
alijs filijs maſculis legitimis,& natur.d.Almerici na
tis ex legitimo matrimonio tàm natis, q̄ naſcituris
in capita, & non in ſtirpes totum reſiduū capitalis
apothecæ artis ſirici,pro parte fuerit factū,& acqui
ſitū d.Antoniomariæ filio arrogato dicti teſtatoris.
Et difficultas in eo ꝯſiſtit,ꝙ ipſe in legato nō fuit ex
preſsè noīatus,nā ſi noīatim ēt ipſi Antoniomariæ,
ſicut alijs fuiſſet factū legatū,utiq; unà cū alijs noīa
tis potuiſſet ad partē legati admitti,q̄uis hæres vl̄is
26 fuerit inſtitutus, q̄m † cū quoad legatū eſſet cōiun-
ctus uerbis tm̄,& non re, quia cum unus tm̄ fuiſſet
actus legandi plurib.q̄ unitas ſermonis facit,ut plu-
res dicanť cōiuncti uerbis,ut in l.cōiuncti,& in l.re
cōiuncti,& ibi Bar.in 4.col.uerſ.ſecundo loco prin-
cipaliter,& in ſeq.col.ff.de leg.3. & res unicuiq; ēt p̱
parte,& æqualiter eſſet legata,& non in ſolidum,ex
quo legatū ipſis fuit factū in capita,& non in ſtirpes
q̄ uerba ſignificant illud æquis portionibus,ſeu uiri
liter factum fuiſſe,ut eſt bonus tex.in §.ſi uerò neq;
fratres in auth.de hæred.ab inteſt.uenien.in fin. uer.
& arg.auth.ceſſante cū ibi no.& auth.poſt fratres la
2.C.de legit.hære.ſequiť,ꝙ ipſi fuiſſent uerbis tm̄ cō
iuncti,nā q̄n plurib.ſub uno actu legandi una res nō
ſimpliciter,nec inſolidū,ſed ęqualiter,ſeu uiriliter,
aut æquis portionib.legata fuit, adeo ꝙ ſemper &
ab initio quilibet partē rei legatæ haberet, non aūt
cōcurſu partes factæ eſſent, tūc legatarij uerbis tm̄,
& non re coniuncti dn̄r d.l.re cōiuncti,& ibi Bar.&
alij:

27 alij:† Et ꝑꝑea cum ipſe Antoniusmaria legatarius,
& hæres quoad legatū fuiſſet verbis tm̄ ꝯiunctus, ēt
partem ſuam legati conſequi debuiſſet, l. hmōi §. ſi
Titio, & ibi Bar. & alij ff. de leg. 1. & clarius hoc uo-
luit Bartolus, quem docto. cōiter ſequuntur in l. pla
nè §. ſi duob. eo. tit. qui hoc modo declarat, & limi
tat tex. in d. §. ſi duobus, & in l. legatum §. hęredi eo.
tit. quæ iura volunt, ꝙ qn̄ hęredi, & alijs ſimul eadē
res legata fuit, ex quo hæredi à ſemetipſo legari nō
pōt, legatum quoad hæredem eſt inutile, & totū ad
collegatarios pertinebit, nam ſm̄ Bar. præallegatū,
quem alij ferè oēs ſequuntur, hoc procedit, qn̄ lega
tarij eſſent coniuncti re, & verbis, uel re, ſecus ſi uer
bis tm̄, tunc. n. ēt hæres partem legati haberet, & rō
diuerſitatis colligit̃ ex verbis Bar. & aliorū ibi: Sed
qm̄ Antoniusmaria non fuit ad legatum expreſsè,
& noīatim uocatus, hæc difficultas ceſſat. ¶ Vtrum
aūt ex verbis ſaltem gn̄alibus ipſe dicatur ad hmōi
legatum uocatus, illud vtiq; primo aſpectu magis
vr̃, tum quia teſtator vſus fuit verbis vl̃ibus gemina
tis iunctis ſubſtantiuo, ut ibi & alijs quibuſcunq; fi-
lijs, ergo ſub illis debet comprehenſi Antoniusma
ria, qui fuit filius d. Almerici, q̃uis aliqua rō ꝯ̄rium
28 inferre potuiſſet, nam † qn̄ hæc verba vniuerſalia ge
minata alicui ſubſtantiuo iunguntur, operantur, ut
comprehendatur ēt id, de quo multum dubitari po
29 terat, l. baliſta, & ibi Bar. ff. ad treb. tum ēt quia † hęc
verba & alijs quibuſcunq; filijs natis &c. non pote-
rant uerificari in aliquo alio nato vltra expreſsè no-
minatos, niſi in ipſo Antoniomaria, qm̄ vltra nomi-
natim expreſſos nullus alius filius Almerici erat, q
tpe teſtamēti natus eſſet, niſi Antoniusmaria, ergo
perinde eſt, ac ſi ipſe fuiſſet expreſſo noīe uocatus,
arg. l. 2. ff. de lib. & poſth. ubi ſi hoc procedit in exhæ
redatione, quæ eſt odioſa, multo magis idem debe
mus dicere in legato, qđ iudicatur fauorabile, l. in
teſtamentis ff. de reg. iur. Bar. in l. liberorū ff. de verb.
30 ſign. & c. cum dilecti extra de donatio. Præterea † ſi
quis fecit unum teſtm̄ tm̄, & poſtea aliud fecerit, in
quo dixerit ſe reuocare omne aliud teſtm̄, quod ꝑ
cum factum fuerat, illud primum dr̃ reuocatū, cū
ea verba gn̄alia ſolū ad illud primū referri poſſint,
& ideò nec alia de eo expreſſa mentio, nec alia clau
ſula derogatoria primi requiritur, ad tradita ꝑ Bar.
in d. l. 2. & in l. ſi quis in prin. ff. de leg. 3. & eſt optimus
tex. in l. an quod coloni ff. de fundo inſtruc. ¶ Verū
prædictis oībus nō attentis, neq; obſtantibus, ꝯ̄riam
partem ueriorem eſſe exiſtimo, ꝙ Antoniusmaria
ad legatū uocatus non fuerit, quia [verba illius ad
eū non adaptantur, ut infra dicetur: Et poſito, abſq;
ueri præiudicio, ꝙ verba gn̄alia dicti legati poſſint
ad illum adaptari (quod negatur) tn̄ prius debue-
runt ad legatum admitti uocati noīe proprio, dein
de ordine ſucceſſiuo ipſe, & alij per nomen appella
31 tiuum, & per verba generalia uocati, quia † hęc eſt
natura noīs proprij in legatis, ut faciat proprio no-
mine uocatos præferri uocatis per nomen appella-
tiuum generale, ut eſt optimus tex. in l. cum ita §. in
fideicom. ff. de leg. 2. & ibi gl. ubi hoc optimè proba
tur, & ad idem eſt tex. notabilis in l. fi. C. de verb. ſig.
ibi nulla ſpeciali adiectione ſuper quibuſdā certis
perſonis facta, & argu. l. ſi cōis ſeruus ff. de ſtipul. ſer-
uo. ¶ Quòd aūt Antoniusmaria ſub legato facto
non cōprehendat̃, quia mens teſtōris fuerit illum
non comprehendere, colligitur, ex uerbis legati,
32 † quæ in dubio mentem teſtatoris oſtendunt, ut in
l. Labeo §. idem turbero ff. de ſupelle. lega. & l. non
aliter in prin. ff. de lega. 3. cum ſimilibus, nā teſtator
ultra filios Almerici noīatim expreſſos uolēs alios
filios comprehendere, uſus fuit his verbis, & alijs
33 quibuſcunq; filijs legitimis, & naturalibus: Sed † An
toniusmaria tpe teſtamēti, ad quod tp̄s ſemper uer
ba de p̄ſenti ſunt referenda, l. cum ita, & ibi plenè
Bar. ff. de auro, & arg. lega. non erat legitimus, & na-
turalis, ſed ſolum naturalis ipſius Almerici, qm̄ per
emācipationem, & arrogationem poſtea ab alio fa
ctā deſierat eſſe legitimus Almerici, & effectus erat
legitimus filius ſer Andreę teſtatoris, de cuius fami
lia per arrogationē fuerat effectus, ut ſup. dictū fuit
in primo dubio, & arg. l. cum adoptiuis in fin. C. de
adoptio. & in l. ſi emancipatus §. pen. & fin. ff. de bo.
poſſ. ꝯ̄ tab. cum alijs ſimilib. ſupra allegatis, ergo nō
debuit cōprehendi appellatione filiorū legitimo-
rum, & naturaliū ipſius Almerici, nā cum teſtator
loquutus fuerit de filijs naturalibus, ac ēt legitimis,
de mente ſua fuit ꝑꝑ illā adiectionem legitimis nol
le cōprehendere Antoniummariā, qui nō erat legi-
timus Almerici, ſed ipſius teſtatoris, arg. l. quiſquis
in fi. ver. ff. de leg. 3. & l. ſi ita ſcripſiſſet ff. de leg. 2. Nec
obſtat, ꝙ de legitimis mentionē fecit nō ad dr̃iam
naturaliū ſimpliciter, ſed ut illegitimos, & ſpurios
34 excluderet, quia dico, † ꝙ ultra mentionem legiti
morum addidit & ex legitimo matrimonio natis,
& ꝯn̄r apertè colligitur, ꝙ teſtator uoluit illos non
ſolū eſſe filios natos ex legitimo matrimonio, ſed
ēt eſſe naturales, & legitimos, hoc eſt qui in ipſius fa
milia eſſent, ergo noluit ſub legato comprehende-
re Antoniummariā, qui non erat legitimus, hoc eſt
in familia Almerici, ſed teſtatoris, q̃uis eſſet natura
lis, & natus ex legitimo matrimonio Almerici. Et
hoc ideò teſtator fecit, & uoluit, qa cū Almericus,
eſſet ipſi teſtatori ſanguine ꝓximior, q̃ eſſet Anto-
niusmaria, ac alij filij legitimi, & naturales Almeri-
ci eſſent ei ita ꝓximi ſanguine, & gradu, ſicut Anto
niusmaria, uoluit ita proſpicere, & ꝓuidere Alme-
rico, & alijs ſuis filijs legitimis, & naturalib. ſicut ip
ſi Antoniomariæ, pinguius tn̄ Antoniomariæ eius
filio arrogato, vcȝ illū ſolum hæredē inſtituendo,
Almerico uerò, & alijs filijs ſolū partē capitalis ar-
35 tis ſirici legando, † & ſic ab vniuerſa hr̃ditate dictū
capitale detrahendo, & deliberando, ut illud inter
alios agnatos, & cognatos ſuos diſtribueret, aliqui-
bus partē, & alijs alias partes legādo, arg. l. legatū la
3. ff. de leg. 1. vbi Florentinus iurecōſultus inquit, ꝙ
legatū eſt delibatio hr̃ditatis, q̃ teſtator ex eo, qđ
vniuerſum foret, alicui q d collatū uelit, ergo teſtōr
dictū reſiduū capitalis legauit Almerico, & alijs fi-
lijs ſuis legitimis, & natutalib. ex eo, ꝙ vniuerſum
foret, ideſt ex hr̃ditate vl̃i relicta ipſi Antonioma-
riæ, q uti hæres d. Almerico, & alijs filijs dictū reſi-
duū p̄ſtare, & ꝯſignaret deberet, ut innuunt uerba ſe
quentia teſtamēti ibi, & cū hoc onere, ꝙ ipſe Alme
ricus, eiuſq; filij à die obitus, ſeu à die aſſignationis
& ꝯſignationis bonorū, dare Petromariæ &c. & in-
fra ibi detractis, & aſſignatis &c. q̄ uerba inferunt
aliq̃ perſonā, à qua hęc aſſignatio, & ꝯſignatio ipſis
Almerico, & filijs legitimis, & naturalib. fieri debe-
ret, & de alia nō pōt intelligi, niſi de Antoniomaria
hærede vl̃i, à quo p̄ſtatio, & ꝯſignatio legatorū fieri
dēt, arg. l. legatū ff. de leg. 2. §. legatū inſti. de leg. & l.
ab eo cū ibi no. C. de fideic. ex quib. infert̃, ꝙ ſub le
gato uoluit cōprehendere dūtaxat Almericum, &
alios ſuos filios legitimos, & naturales, quib. ab An-
toniomaria hærede conſignatio capitalis, & rerum
apothecæ facienda erat, & non Antoniummariam,
qui illis conſignare debebat, nam quis ſibi ipſi dare,
& conſignare non pōt rem, ſeu legatum, arg. l. planè
§. ſi duobus, & d. l. legatum la 3. §. 1. ff. de lega. 1. cum
36 ibi no. ¶ Rurſus † una pars teſtamenti aliā gn̄alem,
ſeu dubiam declarat, ut in l. qui filiabus in princ. l. ſi

ſeruus plurium in fi. & l. hęredes §. ſed ſi nomen ff.
de teſta. Sed qñ teſtator loquutus fuit de Antonio-
Maria, illum appellauit ſuum filium arrogatum, &
Almerici filium naturalem ſimpliciter, ut in inſtitu
tione hęredis conſtat, ergo in legato prædicto ſub
illis uerbis reliquit Almerico, Iacobo, Syluestro, &
Ioanni Baptiſtę eius filijs, & quibuſcunq; alijs filijs
legitimis, & naturalib. eiuſdem Almerici, teſtator
vr̃ noluiſſe ipſum Antoniummariã cõprehendere,
tum quia ipſe tunc erat ſolũ filius naturalis Alme-
rici, ut ſupra ſępius dictum eſt, tum quia qñ teſtator
illũ noĩauit, appellauit eum filiũ naturalẽ ſimplici-
ter Almerici, ut ſupra, non aũt illius legitimũ, & na
37 turalẽ. ¶ Confirmãtur prędicta, † nã ſi in diſpoſitio-
ne teſtamenti fit mentio de filijs diſpoſitiuè, & de
p̃ſenti, & ſolũ naturales ſuperſunt, illi cenſent uoca
ti, ſi aũt ſuperſint ẽt legitimi, & naturales, tunc ſolũ
legitimi, & naturales, & non ſimpliciter naturales
uocati cenſent, ut uolunt Imol. Alex. & alij in l. ex
facto §. ſi quis rogatus ff. ad Treb. arg. l. fi. & ibi gl. C.
de iure deliber. & l. Lucius in fi. ff. de leg. 2. ergo à for
tiori dicendũ eſt ſolũ legitimos, & naturales cõpre
hendi debere, & non naturales tm̃, qñ in teſtõ eſſet
facta mentio diſpoſitiuè de filijs legitimis, & natu-
ralibus: Sed Antoniusmaria tp̃e teſtamenti, & mor
tis teſtatoris, ac ẽt d. Almerici fuit filius dumtaxat
naturalis Almerici, ut ſup. probatũ fuit, & ita teſta-
tor illum noĩando uocauit, ergo &c. ¶ Et q̃uis ex
prædictis videantur ſublata ea, quæ ſupra pro ꝯria
parte cõſiderata fuerunt, tñ ſingulis quoq; eſt rñden
dum: & in primis non aduerſantur uerba vl̃ia gemi
nata iuncta ſubſtantiuo, ut ſup. dicebatur, quia rñde
38 tur, ꝙ † hmõi uerba reſtringuntur ad oĩa, q̃ cõpre-
henduntur ſub illo ſubſtantiuo, cui uerba illa vl̃ia
ſunt iuncta, ut ſi quis dicat, oĩs, & quicunq; homo
albus, non. n. generaliter quilibet homo cõprehen-
ditur, ſed ſolũ illi homines, qui ſunt albi, arg. c. cum
in illis de pręb. in 6. l. qui aũt in fi. ff. de conſtit. pecu.
gl. clem. 1. de præb. Bar. in l. q̃ſitum §. pen. ff. de fundo
inſtruct. l. nã ꝙ §. fi. ff. de pen. leg. & doct. cõiter in ca.
ſedes de reſcrip. Vnde ſi dictum fuiſſet in caſu nr̃o,
& quibuſcunq; filijs ſimpliciter, ꝑfectò oẽs filij, ac
ẽt Antoniusmaria cõprehenſi fuiſſent, ſed quia di-
ctum fuit, & quibuſcunq; filijs legitimis, & naturali
bus, & ex legitimo matrimonio natis, ſub his uer-
bis vniuerſalib. ſolum illi filij comprehenſi dñr, qui
erant legitimi, & naturales, non aũt ſimpliciter na-
turales: ſed Antoniusmaria erat tm̃ naturalis filius
39 Almerici, ut dictũ fuit, ergo &c. Præterea † qñ, ali-
quib. ſpecificatis, poſtea adiunguntur uerba uniuer
ſalia ẽt p̃gnantia, & geminata, ſub illis nõ ꝯtinentur
ea, q̃ ſunt alterius generis, ſed eiuſdem, nã uerba illa
generalia intelliguntur de ſimilib. expreſſis ſpeciali
ter, c. ſedes de reſcript. gl. in clem. 1. de re iud. in cle.
ne Romani de electio. & in clem. 1. de iud. & eſt bo-
nus tex. in clem. non põt de procurat. Bar. in l. ſed &
ſi quis §. q̃ſitum ff. ſi quis cautio. Anto. de Butr. in c.
quintauallis de iureiur. in 24. col. uerſ. hæc uera, ubi,
40 & Ang. in conſ. 174. Et † eſt pulchrum d. dñorum de
Rota in deciſ. 18. incip. itẽ ſi quis cõſtituat in nouis
& Roma. in l. damni §. is, qui ff. de dam. infec. inquit,
ꝙ ſi quis conſtituat procuratorẽ ad talem cãm, quã
habet, uel habiturus eſt cum Titio, & ad oẽs alias,
& quaſcunq; cauſas, dẽt intelligi ꝯſtitutus ſolum ad
alias cauſas, quas habet, uel habiturus eſt cum ipſo
41 Titio: Et benè facit id, ꝙ † uoluit Rom. in conſi. 42.
& dicit Abb. in conſil. 212. in qõne mouenda inter
Antoniũ in 2. uol. ꝙ liberatio facta de omni debito
rõne ſocietatis, & ex quacunq; rõne, uel cã, aut ti-
tulo, intelligitur ſolũ rõne ſocietatis, & facit d. Ol-
dradi in conſi. 297. domina ſtella, & Domin. de San
cto Gemin. in c. cum in illis §. cum aũt in fi. de pręb.
in 6. Cald. in conſi. 2. in tit. de arbit. & Alberi. ponit
bonũ exemplum in l. 1. in 6. col. ibi nunc uenio ff. de
42 offi. procur. cæſa. ubi † clauſula promittens ratũ ha-
bere, quicquid per procuratorem geſtũ fuerit, intel
ligitur quoad ea, q̃ ſpecialiter in mandato fuerint
expreſſa, ad quod eſt bona gl. in l. ſi fugitiui C. de ſer
43 uis fugi. Card. in d. clem. non põt, & † dicit Cardin.
Zabar. in c. fi. de accuſ. & ibi Io. de Anan. in 9. col. ibi
quærit D. Florianus, ꝙ procurator cõſtitutus ad pe-
tendam hęreditatẽ Titij cũ hoc, ꝙ ipſe debeat me-
dietatem illius lucrari, qũocunq; ipſe illam hæredi-
tatem conſequeretur, non poterit eã medietatem
habere, niſi procuratorio noĩe fuerit hęreditatem
conſequutus, quia p̃cedentia reſtringunt genus: Et
44 † prædicta ẽt procedunt, qñ expreſſis aliquibus no-
minatim, ſequatur clauſula generalis per uerba vni
uerſalia ẽt geminata, q̃ ſolum in uno uerificari poſ-
ſent, quod eſſet diuerſæ ſpeciei, qualitatis, & rõnis,
nã tunc ſub illis uerbis gñalib. illud non cõprehen-
deretur, in quo ſolũ uerificari poterant ꝯ mentem
diſponentis, cuius intentio vr̃ fuiſſe prouidere de
ſimili expreſſo, arg. d. ca. ſedes cum alijs ſup. allega-
tis, ut uoluit Fel. in c. in noſtra de reſcrip. in 32. cor-
rolario uerſi. ſed non credo cũ p̃cedenti, q̃uis D. Ma
rian. in repet. c. poſtulaſti in 37. col. verſi. quæ ẽt limi
tatio eo. tit. de reſcript. ꝯrium ſenſerit, loquendo per
uerbũ fortè, & ſic illud non firmat, quia ei vr̃ aduer
ſari tex. in d. l. nã quod liquidè §. fi. ff. de penu. lega. &
l. fin. in fi. uer. ff. de triti. uin. oleoq; lega. ubi expreſſio
præcedens noĩatim facta reſtringit ſequentem ge-
neralitatem, ut ſolũ comprehendat res ſimiles, &
eiuſdem qualitatis: & ita vr̃ eſſe de mente diſponen
tis ſm Fely. ibi. Et in terminis noſtris ſuadetur, quia
teſtator excluſo, & non cõprehenſo expreſsè d. An
toniomaria facit mentionẽ per uerba illa generalia
de alijs filijs legitimis, & naturalib. natis ex legitimo
matrimonio Almerici ultra Iacobum, Syluestrum,
& Ioannem Baptiſtã noĩatim expreſſos, ut ibi reſti-
tuatur ipſi Antoniomariæ, & ipſo tunc non exiſten
te Iacobo, Syluestro, & Ioanni Baptiſtæ filijs legiti-
mis, & naturalib. natis ex legitimo matrimonio, er-
go de mente teſtatoris clarè conſtat, ꝙ ſub dictis
uerbis gñalibus noluit comprehẽdere Antonium-
mariã, in quo uerba illa ſolum verificari videbant,
nam ijſdem uerbis teſtator poſtea infra vtitur, quę
ſolũ in ipſo Antoniomaria verificari poterant, cũ
uerba illa generalia loquerentur de alijs filijs Alme
rici legitimis, & naturalibus, & vltra noĩatos noĩe
ꝓprio nulli alij filij Almerici nati erant, niſi Anto-
niusmaria, in quo ſolo ea uerba verificari poterant,
alioquin fuiſſent ſuperflũa, & tñ ab illis uerbis gene
ralibus Antoniusmaria fuit expreſsè excluſus, ut
ſupra. Ex quo infertur, ꝙ ſi nullus alius tp̃e teſtamẽ
ti fuerit Almerici filius natus; uerba illa generalia
ultra nominatos reſpectu aliorum filiorum natorũ
ſuperfluo, & fruſtratoriè ſtare poſſe dicuntur, ſicut
ex alijs ſimilibus uerbis, de quibus ſupra, oſtendi-
tur. Et ex his iudicio meo remanent ſoluta omnia,
quę in contrarium adducebantur. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Dos promiſſa, uel ſoluta quando cenſeatur promiſſa, uel ſoluta animo compenſandi cum legato dotis, & nu. 15.*
Et ut cõpenſatio facta cenſeatur, quid requiritur nu. 10. et 12.
2 *Poſitio, ſeu probatio generalis ſemper contra probantem, ſeu ponentem interpretatur.*
3 *Reſponſiones ſimpliciter factæ ſemper in dubio debent intelligi ſecundum formam, & tenorem interrogationum.*
4 *Filius non tenet̃ ſcire, imò præſumit̃ ignorare de teſtõ paterno.*

5 *Scientia*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN